

To besedilo je zgolj informativne narave in nima pravnega učinka. Institucije Unije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti. Verodostojne različice zadevnih aktov, vključno z uvodnimi izjavami, so objavljene v Uradnem listu Evropske unije. Na voljo so na portalu EUR-Lex. Uradna besedila so neposredno dostopna prek povezav v tem dokumentu

► **B**

PRIPOROČILO SVETA (EU) 2020/912

z dne 30. junija 2020

o začasni omejitvi nenujnih potovanj v EU in morebitni odpravi te omejitve

(UL L 208I, 1.7.2020, str. 1)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
► <u>M1</u>	Priporočilo Sveta (EU) 2020/1052 z dne 16. julija 2020	L 230	26	17.7.2020
► <u>M2</u>	Priporočilo Sveta (EU) 2020/1144 z dne 30. julija 2020	L 248	26	31.7.2020
► <u>M3</u>	Priporočilo Sveta (EU) 2020/1186 z dne 7. avgusta 2020	L 261	83	11.8.2020
► <u>M4</u>	Priporočilo Sveta (EU) 2020/1551 z dne 22. oktobra 2020	L 354	19	26.10.2020

▼B**PRIPOROČILO SVETA (EU) 2020/912**

z dne 30. junija 2020

o začasni omejitvi nenujnih potovanj v EU in morebitni odpravi te omejitve**▼M4**

1. Države članice bi morale od 22. oktobra 2020 usklajeno in postopoma odpravljati začasno omejitev nenujnih potovanj v EU za rezidente tretjih držav iz Priloge I.

▼B

Za določitev tretjih držav, za katere bi bilo treba odpraviti sedanjo omejitev nenujnih potovanj v EU, bi bilo treba uporabiti metodologijo in merila iz sporočila Komisije z dne 11. junija 2020 ⁽¹⁾ o tretji oceni uporabe začasne omejitve nenujnih potovanj v EU. Merila se nanašajo na epidemiološko stanje in zaježitvene ukrepe, vključno z omejevanjem fizičnih stikov ter ob upoštevanju gospodarskih in socialnih vidikov, ter se uporabljajo kumulativno.

2. Tretje države iz Priloge I bi morale v zvezi z epidemiološkim stanjem izpolnjevati zlasti naslednja merila:

— primerljivo ali nižje število novih primerov covid-19 na 100 000 prebivalcev v zadnjih 14 dneh kot povprečje EU na dan 15. junija 2020,

— trend gibanja stopnje novih primerov v istem obdobju v primerjavi s predhodnimi 14 dnevi je stabilen ali se zmanjšuje ter

— splošni odziv države na covid-19 ob upoštevanju razpoložljivih informacij o vidikih, kot so testiranje, nadzor, sledenje stikom, zaježitev širjenja, zdravljenje in poročanje ter zanesljivost razpoložljivih informacij in virov podatkov in po potrebi skupna povprečna ocena za vse zmogljivosti iz Mednarodnega zdravstvenega pravilnika (MZP). Upoštevati bi bilo treba tudi informacije, ki jih delegacije EU zagotovijo na podlagi kontrolnega seznama, priloženega sporočilu z dne 11. junija 2020.

3. Pri odločanju o tem, ali začasna omejitev nenujnih potovanj v EU velja za državljana tretje države, bi moral biti odločilni dejavnik prebivališče v tretji državi, za katero je bila odpravljena omejitev nenujnih potovanj (in ne državljanstvo).
4. Svet bi moral vsaka dva tedna pregledati in po potrebi posodobiti seznam tretjih držav iz Priloge I po tesnem posvetovanju s Komisijo ter ustreznimi agencijami in službami EU ter po splošni oceni na podlagi metodologije, meril in informacij iz odstavka 2.

⁽¹⁾ COM(2020) 399 z dne 11. junija 2020.

▼B

Omejitev potovanj za določeno tretjo državo, ki je že navedena v Prilogi I, se lahko v celoti ali delno odpravi ali ponovno uvede, če se spremenijo nekateri prej navedeni pogoji in posledično ocena epidemiološkega stanja. Če se razmere v tretji državi hitro poslabšajo, bi morale biti sprejemanje odločitev hitro.

5. Če začasna omejitev potovanja še naprej velja za tretjo državo, bi morale biti naslednje kategorije oseb – ne glede na namen potovanja – izvzete iz omejitve potovanja:
 - (a) državljani Unije v smislu člena 20(1) PDEU in državljani tretjih držav, ki imajo v skladu s sporazumi med Unijo in njenimi državami članicami na eni strani ter zadevnimi tretjimi državami na drugi strani pravico do prostega gibanja, enakovredno pravici državljanov Unije, ter njihovi družinski člani ⁽²⁾;
 - (b) državljani tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas v skladu z Direktivo o rezidentih za daljši čas ⁽³⁾, in osebe, ki imajo pravico do prebivanja na podlagi drugih direktiv EU ali nacionalne zakonodaje ali ki imajo nacionalne vizume za dolgoročno bivanje, ter njihovi družinski člani.

Države članice pa lahko sprejmejo ustrezne ukrepe, kot je zahteva po samoosamitvi oseb, ki se vračajo iz tretje države, za katero še naprej velja začasna omejitev potovanja, če enake zahteve veljajo tudi za njihove državljane.

Poleg tega bi morala biti nujna potovanja dovoljena posebnim kategorijam potnikov, ki opravljajo nujno funkcijo ali morajo nujno potovati, iz Priloge II ⁽⁴⁾. Za te potnike lahko države članice uvedejo dodatne varnostne ukrepe, zlasti če so pripotovali iz regije z visokim tveganjem.

Svet lahko na podlagi prej navedene metodologije, meril in informacij v tesnem posvetovanju s Komisijo pregleda posebne kategorije potnikov, ki opravljajo nujno funkcijo ali morajo nujno potovati, iz Priloge II, ob upoštevanju socialnih in ekonomskih vidikov ter splošne ocene razvoja epidemiološkega stanja.

6. Za odpravo začasne omejitve nenujnih potovanj v EU za tretje države iz Priloge I bi bilo treba redno in za vsak primer posebej upoštevati tudi vzajemnost.

⁽²⁾ Kot so opredeljeni v členih 2 in 3 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EGS (UL L 158, 30.4.2004, str. 77).

⁽³⁾ Direktiva Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (UL L 16, 23.1.2004, str. 44).

⁽⁴⁾ [Glej tudi sporočili Komisije z dne 16. marca (COM(2020) 115) in 11. junija 2020 (COM(2020) 399) ter usmeritve z dne 30. marca 2020 (C(2020) 2050).]

▼B

7. Država članica ne bi smela sprejeti odločitve o odpravi omejitve nenujnih potovanj v EU za določeno tretjo državo, dokler odprava omejitev ni usklajena v skladu s tem priporočilom.
8. Rezidenti Andore, Monaka, San Marina in Vatikana/Svetega sedeža bi se morali za namene tega priporočila obravnavati kot rezidenti EU.
9. To priporočilo bi morale izvajati vse države članice na vseh zunanjih mejah.

▼M4*PRILOGA I*

Tretje države in posebna upravna območja, na rezidente katerih ne bi smela vplivati začasna omejitev nenujnih potovanj v EU na zunanjih mejah:

I. DRŽAVE

1. AVSTRALIJA
2. JAPONSKA
3. NOVA ZELANDIJA
4. RUANDA
5. SINGAPUR
6. JUŽNA KOREJA
7. TAJSKA
8. URUGVAJ
9. KITAJSKA (*)

II. POSEBNA UPRAVNA OBMOČJA LJUDSKE REPUBLIKE KITAJSKE

1. Posebno upravno območje Hongkong (*)
2. Posebno upravno območje Macao (*)

(*) s pridržkom potrditve vzajemnosti

▼ B*PRILOGA II*

Posebne kategorije potnikov, ki opravljajo nujno funkcijo ali morajo nujno potovati:

- (i) zdravstveni delavci, raziskovalci na področju zdravstva in poklicni oskrbovalci starejših;
- (ii) obmejni delavci;
- (iii) sezonski delavci v kmetijstvu;
- (iv) osebje prevoznikov;
- (v) diplomati, uslužbenci mednarodnih organizacij in osebe, ki jih povabijo mednarodne organizacije, ker je njihova prisotnost potrebna za dobro delovanje teh organizacij, ter vojaki, humanitarni delavci in osebje civilne zaščite, ki opravljajo svoje naloge;
- (vi) potniki v tranzitu;
- (vii) potniki, ki potujejo iz nujnih družinskih razlogov;
- (viii) pomorščaki;
- (ix) osebe, ki potrebujejo mednarodno zaščito ali potujejo iz drugih humanitarnih razlogov;
- (x) državljani tretjih držav, ki potujejo zaradi študija;
- (xi) visoko kvalificirani delavci iz tretjih držav, če je njihova zaposlitev nujna z ekonomskega vidika, dela pa ni mogoče preložiti ali opraviti v tujini.